

koulusta tultua saimme tulikuumia perunakakaroita ja koulun kirjastosta lainatut kirjat saattoi aukaista oheen. Naapurin satakuntalainen emäntä piti tyttärelleen isot hääit 1968 – äiti ja me tytöt valmistimme tilausesta 400 riisipiirakkaa – 100 päivässä.

Sunnuntaiaamujen herkku oli kaurakiisseli

Olikohan isän idea tarjota 1970-luvulla pojan ja tyttärien tuomille puolisoehdokkailla kaurakiisseliä! Ei sitä ensimmäisellä käyntikerralla tarjottu tietenkään... Pahaa-aavistamattoman nuoren henkilön eteen työnnettiin harmaa höyryävä kiisselilautanen. Jokainen söi annoksensa urhoollisesti, mutta vielä kuluneena talvena 2000 ilmoitti savolainen mieheni ettei sitten ole kiisselin kanssa edes samassa huoneessa, kun toin Kalevan kirkolta kaurakiisseliä myyjäisistä!

Kesällä syötiin mustikkamölyä, sen tuoksu tuo vieläkin lapsuuden lähelle. Marjamaito on hyvä välipala. Talvisin pilkottiin leipäpaloja maidon sekaan lautaselle.

Taisimme hiukan huvitella syödessä: leipäpalat olivat lampaita, joita susi kävi syömässä!

Näistä kertoessa joku tuhahtaa: taas kerrot köyhästä lapsuudestasi... Oliko se köyhä? Ehkä vaatimaton, mutta ainakin se oli luova.

Karjalaisessa ruoka- ja kulttuuriperinteessä on muutama heti mieleen tuleva

piirre, jotka haluan kuljettaa eteenpäin:

- Se alussa mainittu niukkuus – se on luovuutta.
- Vieraanvaraisuus – ”ruoki vierasta sanoilla, kunnes keitto kerkeävi”. Vaikka mikä puuha tahansa on menossa, on aina aikaa ja tilaa vaikka pöydänkulmalle kattaa pienet tarjoilut ja rupertella vieraan kanssa.
- Joustavuus sisältyy edelliseen – hierakia ja jäykkyys ovat outoja sanoja karjalaiselle.
- Suvaitsevaisuus – taisn saada ensimmäisen ekumeenisen opetukseni, kun isä kertoili Laatokan

Valamon käynneistään lämmöllä.

Pehmeys – pehmeä leipä, piirakat, lämpimäiset johtavat suoraan karjalaisuuden pehmeuteen, ymmärtävään kulttuuriin, siihen suvaitsevaisuuteen. Iloinen seura ja ihmissuhteiden hoito vievät voiton kovilta arvoilta.

”Tiivistäen

”Hämäläistalon väki syö vaiteliaana vahvaa sunnuntaipäivällistään pöydän ääressä. Evakkoperhe nauttii niukkoja palojaan nurkkapöydässä iloisesti rupertellen. Vihdoin isäntä virkkaa verkalleen: kummia nuo karjalaiset, eivät ole hiljaa edes syödessään. Evakkomummo: Ilo on meil särpimenä!”

Katariina Ahtiainen

Moisa esitys ilahdutti sukukokoukseen osallistuja syyskuussa. Se sai itsekunkin muistelevaan omia karjalaisia makuuelämyksiään.

KOLLEGE-PAIDAT JOURNALUKIN KONTTIIN!

Ne ovat kauniita. Niihin on ommeltu Laatokan kyntäjän, soima veneen kuva. Logon on suunnitellut Viljo Hämäläinen, joka on tunnollisesti paneutunut veneen teknisiin ominaisuuksiin. Veljet kalastivat, joten kalastusjututkin ovat hallussa, kuten olemme saaneet kuulla viimeksi koliseuturtekellä.

Paitoja on tummanharmaita ja keskisinisiä niin aikuisten kuin lasten kokoja. Malli on suora kollege, joka sopii hyvin erilaisille vartaloille.

HINTA:

aikuisten koot 125,-
lasten koot 110,-
+ lähetyskulut

NYT TILAAMAAN!

Paitavarastosta vastaa:

Liisahelena Ståhle

Lehtohaankuja 9
20900 Turku
Puh. 02-2586246